

докара и тѣхно то конечно разорение и уничтожение, какъ то и послѣдова! А послѣ ако е имало и нѣкои си добросѣвѣстни людие отъ тѣхъ да сж записали нѣшто си о тому и то ся е изгубило подирь тѣхно то же разорение, а твърдѣ малки отломки има съхранени врѣху той-зи прѣдмѣтъ и то съвсѣмъ мимоходно записани.

Отъ съхранени тѣ и открыты тѣ до сега памятници, въ Българскы тѣ, Влашкы тѣ и Сърбскы тѣ лѣтопихцы, и отъ краткы тѣ запискы, кои то ся виждѣтъ по крайшта та и посрѣдѣ на нѣкои си чърковны книги, записаны отъ нѣкои си четници и попове врѣху той-зи прѣдмѣтъ, за сега не можи ся описа нѣшто си рядовно и пълно; зашто то и тии не сж иисани отъ очевидцы ни то въ тѣхъ времена кога то сж ставили тѣ събытыя. Въ турскы нѣкои си берати, дадени въ тѣхъ врѣмена на нѣкои си лица или общества българскы, по слѣдствия на примирение то имъ съ Турцы тѣ, за да ся ползувѣтъ тѣ лица и общества отъ нѣкаквы си приимѣшества, какъ то и отъ издадени тѣ въ тѣхъ врѣмена фермани отъ Турцы тѣ, подирь всеѣкъ побѣдѣ што сж тии удържавали надъ Българы тѣ, извѣстїаюшти съ тѣхъ радость тж си на сичкы турскы свѣтъ, въ тѣхъ, казваме, можѣтъ ся узна твърдѣ много подробности врѣху тѣхъ събытыя, ако и да сж писани съ най-голѣмаж прѣстрастность мусулманскаго фанатисма. Нъ за штетж ни единъ отъ наши тѣ Българы не ся е заузель до сега на това дѣло, ако и да имаме доволни лица кои то познавѣтъ добрѣ турскыи ꙗзыкъ и имѣтъ срѣдства та да исполнѣтъ такова едно нужно и полезно за нашѣ тж новѣ повѣстность прѣдприѣтие! Подирь тыя же источници идѣтъ наши тѣ народни пѣсни въ кои то е съхранено твърдѣ много врѣху той-зи прѣдмѣтъ, кату ся съберѣтъ въ купѣ и ся излѣдовѣтъ съ разборенъ начинъ.

Може бы съ врѣмя да ся открие нѣшто си по-съвършено,